

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

सोदरांस्तेन गृह्णाति तावत्संशाम्य पांडवैः ॥ पूर्वमुक्तश्च ते भ्राता भीष्मेणासौ सुयोधनः ॥ २२ ॥ अजेयाः पांडवाः संख्ये सौम्यसंशाम्यतैः सह ॥ न च तत्कृतवान्मंद
स्तव भ्राता सुयोधनः ॥ २३ ॥ स युद्धे धृतिमास्थाय यत्तो युध्यस्व पांडवैः ॥ तवापिशोणितं भीमः पास्यतीति मया श्रुतं ॥ २४ ॥ तच्चाप्यवितथं तस्य तत्तथैव भवि
ष्यति ॥ किं भीमस्य न जानासि विक्रमं त्वं सुबालिश ॥ २५ ॥ यत्त्वया वैरमारब्धं संयुगे प्रपलायिना ॥ गच्छतूर्णं रथे नैव यत्र तिष्ठति सात्यकिः ॥ २६ ॥ त्वया हीनं
बलं त्येतद्द्विद्रविष्यति भारत ॥ आत्मार्यं यो धरणे सात्यकिं सत्यविक्रमं ॥ २७ ॥ एवमुक्तस्तव सुतो नाब्रवीत्किंचिदप्यसौ ॥ श्रुतं चाश्रुतवत्कृत्वा प्रायाद्येन स सा
त्यकिः ॥ २८ ॥ सैन्येन महता युक्तो म्लेच्छानामनिवर्तिनां ॥ आसाद्य चरणे यत्तो युयुधानमयोधयत् ॥ २९ ॥ द्रोणोऽपि रथिनां श्रेष्ठः पंचालान् पांडवांस्तथा ॥ अभ्य
द्रवत संक्रुद्धो जवमास्थाय मध्यमं ॥ ३० ॥ प्रविश्य चरणे द्रोणः पांडवानां वरूथिनीं ॥ द्रावयामास यो धान्वै शतशोथ सहस्रशः ॥ ३१ ॥ ततो द्रोणो महाराजनाम
विश्राव्य संयुगे ॥ पांडुपांचालमत्स्यानां प्रचक्रे कदनं महत् ॥ ३२ ॥ तं जयंत मनीकानि भारद्वाजं ततस्ततः ॥ पांचालपुत्रोऽद्युतिमान् वीरकेतुः समभ्ययात् ॥ ३३ ॥
स द्रोणं पंचभिर्विध्वा शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ ध्वजमेकेन विव्याध सारथिं चास्य सप्तभिः ॥ ३४ ॥ तत्राद्भुतं महाराज दृष्टवानस्मि संयुगे ॥ यद्द्रोणो रभसं युद्धे पांचाल्यं
नाभ्यवर्तत ॥ ३५ ॥ सन्निरुद्धं रणे द्रोणं पंचाला वीक्ष्य मारिष ॥ आवब्रुः सर्वतो राजन् धर्मपुत्रजयैषिणः ॥ ३६ ॥ तेशरैरग्निसंकाशैस्तोमरैश्च महाधनैः ॥ शस्त्रैश्च
विविधैराजद्रोणमेकमवाकिरन् ॥ ३७ ॥ निहत्य तान्बाणगणैर्द्रोणो राजन् समंततः ॥ महाजलधरान् व्योम्नि मातरि श्वेव चाबभौ ॥ ३८ ॥ ततः शरं महाघोरं सूर्य
पावकसन्निभं ॥ संदधे परवीरघ्नो वीरकेतो रथं प्रति ॥ ३९ ॥ स भित्वा तु शरो राजन्यांचालकुलनंदनं ॥ अभ्यगाद्धरणीं तूर्णं लोहितार्द्रां ज्वलन्निव ॥ ४० ॥ ततो पत
द्रथा तूर्णं पांचालकुलनंदनः ॥ पर्वताग्रादिव मह्यं श्वंपको वायुपीडितः ॥ ४१ ॥ तस्मिन्हते महेश्वासे राजपुत्रे महाबले ॥ पंचालास्त्वरिता द्रोणं समं तात्पर्यवारयन्
॥ ४२ ॥ चित्रकेतुः सुधन्वा च चित्रवर्मा च भारत ॥ तथा चित्ररथश्चैव भ्रातृव्यसनकर्षिताः ॥ ४३ ॥ अभ्यद्रवंत सहिता भारद्वाजं युयुत्सवः ॥ मुंचंतः शरवर्षाणि तपां
ते जलदा इव ॥ ४४ ॥ सवध्यमानो बहुधाराजपुत्रैर्महारथैः ॥ क्रोधमाहारय तेषामभावाय द्विजर्षभः ॥ ४५ ॥ ततः शरमयं जालं द्रोणस्तेषामवास्तृजत् ॥ तेहन्य
माना द्रोणस्य शरैराकर्णचोदितैः ॥ ४६ ॥ कर्तव्यं नाभ्यजानन्वै कुमाराराजसत्तम ॥ तान्विमूढान् रणे द्रोणः प्रहसन्निव भारत ॥ ४७ ॥